

Pest febr. 9° 1853
K. 513/424

Kedves barátom!

Két nap óta aszemben a' leveled - aszemben, mert minden más szem elől veszítem, mint bünyömet, elolvassam legalább is kizseret s még sem hívom rávanni megamat, hogy menkedéseim koppu sorával hozzá forduljak. Utóiratodban leírted, mi látszol, vajjon meg fogom - e iteni az egész, s én annyit mondhatok, hogy fájdalom, igen is éreztetem, mind a' feldetnek velt önöset ferfiat, emelt hangjal, mind azon iróniát, melyet - éppen látja telremet, végzetetlenül fajjalok, s melly óra, hogy telremet még mindig nincs meg azon nyugatúra, mellyre e' válatz irásánál jártságom volna. De tovább nem réskelem s azért értek, ne keresd e' fordában a' éimeritöt, hanem nézd a' nyiltaságot, öfintereget. Hi-
sem, hogy a' dolog kijába hozatalára egy pár vonás is elég lesz.

Itt a' nyilt levelet - e' válatz - mente -
gessem egy málfemnyj kedvem sima - még pedig nem csak azért, mert miattol a' rendőség fél napig fogva tartotta lapunkat, s mert olly levelet juttat, minő a' tied, mondom nem csak a' lövésreményerélt tartom én azt két perensé tlen dolognak, hanem legindább a' hangja is modorra melly arrólban unalrodit. Magamra néve sor kitubo ajpóm volna, s mondhatnám, hogy a' válatz a' levelet - fordta járba, de azt réskelem, miér adtam két éi az utóbbit, hogy megne juttatott volna az elő? Titt imét egy jereszso

Linjairol' kelene lamensálavom s azon deferential'rol,
nehé' vifonyorol', mikben ferdeptó' s dolgorótás van,
nar egymás irányában ~~csak~~ stb. mondhatom,
hogy küszködés, érelvadás néll'ül ama fűtés nem ment
véghez. De hagyjuk azt s fogadjuk el - ^{minstán} nem
szabadulhatunk tőle - a tényt.

A. D. C. nem más, mint Kazinczy Gábor. Ez
femininmü' respektus, hanem nyitvántás szót, s
azt ariszt es álaroz, minthogy a' valódi név bizonyos
feljött helyeren a' legvesztetebb hibben áll s ügyünk
étölgei népielgertésével állhatna öfferötetésben.
Hogy K. I. nem pensívás, nem csathastanság, híjsem
es vallom; de hogy őt a' legábrándotabb hon s nemzet-
imádásban, népiük s hívetréséséjém a' népiesség hípte.
Lésben, beéri léiben valóri felülmulási, tagadom.
Nem tudom, állap - e vifonyban vele s mennyire
van tudomásod költésük, irányod felöli néreteiről?
in földjör voltam tanuja, hogy ennek fölkelten
magasfataloja. De míg gyatrabbban hallottam diu,
hóngei aról ellen, hie utóbbi idő'eben olly pisztos
reserrel nyultak azon dolgorhoz, midet mindnyáján
csak hípta reserben feresniak lá'tni mindenkor;
aról ellen, hieket Tompa Mária, méltó leférésegeben,
horraim in tészt leveleiben nehanyszor, merítlábás
ramafornati" nevergesett; aról ellen, hie nem sa,
mulva, nem olvasva semmit, mint Petöfi vasság di,
tetés, mellyet addig nyűttel, míg földedertés, hogy
nálainál s mindnyájatornát agalább is hie lépés,
sel etöbbe vannaik máis, - neveitert némi pietás,
sal ugyan, de holmi" tompi passati" - jéle fohajót
híjereiben fűrták emlegesni - - a' minthogy erről
éjém Máriaól hallottam némi épületes anedvótá'at
s aróta itt fűmettyesen is meggyörödtöm. Azt híjsem
nem fű' érig nevedet említenem.

Éren fejez ellen istókáborús indítani, úgy
látják, tudom az epiméji K-nak és másoknak, és én,
mióta a' Erdesz polizza illetéket a' véletlen fejezélre,
(én legalább fejeztem volna bevágni, míg egyériszem
helyre áll) már nem egyszer hallottam a' részben
egyik másik oldalról upitásokat, sőt gyáva sağı vá-
dakat. Nyugodtan esetre Etele rárnom és mint
annyi másban, itt is az idősöt vágni igazolást. Tudom
nyugodtan, hogy nekem, ismeretlen embernek, ha igazán
hatni akarok a' téren, meg kell ebbé vetnem az alapot,
és a' lap következéset tartása által fejeztem ki belte
a' benne kifejtendő véleményem; tudom, hogy a' fia-
atalkaj és ama (habár hibáiban ítélmezt) nevére
várása, minő fejezve azok részben meg a' legjelölőbb
tudomány is leghibátlanabb műnerek irányában is.
É hallgattam is váradórtam és igazoltam a' lap
fiandélanok, irányának tisztaságát, a' mint az lehet
tett, és tünnetni. De azon türelem, melly egy orszagi
pittantani és a' hosszabb élet igényeit terintette venni
érintelen fejezéstől van, nincs meg minden dolgod,
hátsban. A. D. C. már ebbé lapot az alrálmon és ista
art az "Egy kis figyelmestest", melly miatt ama fia-
tal oriatör egyrével, ha ostromálhatóban nem étünde,
bírányosan éomolyan öffereveredem, - legalább ~~am~~ tudom,
stromba ~~adva~~ megtámadására egészen másrép válapoltam
volan, mint most valik érintelen. Hogy a' "Nyitott levél"
nem egyib, mint folytatása a' megészett háborúnak és mint,
egy érintelen Eteleben bele vántasa a' fejezéstől; nem e,
gyib, mint elriasztása a' hivatlanságra és a' figyelmek avrom
fordítása, kil, mint te (úrs, de hallgass meg!) és mások, amoz
örvös avirpálások miatt egy ideig alig voltatok hallhatól -
ez az, ides járdóm, a' mit talán minden ember épre vet, csak
te nem, csak te nem! Hozzájaint, hogy K. S. Ével talik Missáhor

É nem egy lélek, mintha inspiratívonal egy rézék innen
venné. - Más részről azonban nem lazághatom, miként a "levél"
hangját é modorát igen szerencsétlenül tartom és több derintettel,
eggyarant leírónak is, és, ériensége is ferdéjére néve, de ezen
adott K. - nek általában imest aranykőpá fiaidele a varított el,
pedig válogatási ferdémet sünyer megrhezité. Nemily más irány-
ban, de a hang is modor utánafejével nem szabadulhatom; feant
érintett néreheim mel egyerőleg temporizálni arastam, meg a
tastam menteni a "lapotból", hogy a "szedét" se vesztsem el,
arastam mutatni ferdéjűri auctonást és tudományt is kaján,
abeli humort stb. É a "párfel" hajló lutheranusévdás eredménye
az, hogy nem esek a "meziláborde" in loco, hogy sejtve eickérd
magukat se, his ha lehetne É ha járólógó volna rá, kényesen
hordoznák, É igen lehet, hogy legjobban ellenem fog fordulni
K. S. maga. Más megbudant, arár nem, minden ferdéjűri
tanulom a "szerencsétlen" levelezéstől is.

Azokban minél folytatnam tovább? Mennél tovább né,
zem, mit itam eddy, annál inkább esem létrege a "levél" ferdé
felől is. Ha ivélet ivél meg tele, nem fognam megírhatni, midént
éivel ivántad, mit tartod azon "irány" - ról, midént se lévél É meny-
nyire méltánytam az eredményét, midéntet csak olly "studiumot",
minél a "kivél", lévesed repülégre hová. Tajnálom hogy nem ismét,
de fáj, hogy félreismével. A "hibá" nak, ha török, egy része
arokban a se vállaidal "kerheli" - ezt engedé limondanom. Midént
fétüvettér ide, hova semmiféle ambícióim nem fordult É honnan ferdé-
lyes állapotom on része határozottam elvont, limondam, hogy támogatásér
nével semmire sem megyek. Bizalmamat erőszorítatól É én a "bíró"
ügye - már legyebb jóvól jóvólham É félreitélek, hogy róljától néha arról
is, mit gondoltok a "leptől", É üfeket, ha rám fér. É in ark mondom nével,
ide borátom, hogy ha se nem egyferem az ivél: "Éink, vigyázatok",
opótóvél bírtok avval a "népés" zivál, É egy ferdé irányt, egy sereg
csimadiategényt lépüfítidani araván, a "dolgot" megát É a "jóra",
avólé hívelet vesélyesítet - ha illyen formák ivé, se máiféle törést
volna É ama famorus levelezés bínyján meg nem járólék, legalább olly
alában nem. - De in nem panafótól; in jelen leveledet iné illy
figyelmeztetésnek veszem, É bínt ollyarént lépüfítet mondó ével
Kélek bírelemre. É tudom, mi vagyok, de ark is tudom, hogy vínyarinté bínt
nem vagy a válogatás, É éltéffél kélyenbe. Ark támogatató, É egy ferdé
né - ítéltéféle meg az egy irányt. - Most pedig lévél, hogy eddy is, mig új ferdé-
bínynyal bídogítaték, enged meg hogy é lévél vesélyesítet bínynyal?

M. Még ark is, midént leveled étereték legbírelebbi ferdé
4. legyebb része már É volt ferdé. É in nem válogatam ferdé!

Bakhtalov